

764 venskej armády pod českým a ruským vedením. Bojová hodnota týchto jednotiek je dobrá. Slovenské jednotky vystupujú už len ojedinele.

Proti útočnej skupine údernej brigády Dirlewanger aj nadalej húževnatý odpor.

3. Vlastná situácia:

Pravá útočná skupina 18. SS divízie panc. granátikov dobyla Brezno (36 km východoseverových. od Banskej Bystrice). Ľavá skupina pluku čistila priestor Detvianska Huta (12 km východne od Detvy) — Detva — Podkriváň. Korist: 1. tažká batéria (15 cm) o troch delách.

Pri skupine Schill a divíziu Tatra prieskumná činnosť.

Pravá skupina útočnej brigády Dirlewanger dobyla kóty 5 km južne a juhovýchodne od Bieleho Potoka. Ľavá skupina postúpila od Necpál 6 km na juhovýchod. Tažký terén a odpor nepriateľa sťahuje ďalší postup.

Bojová skupina Wittenmeyer dobyla Malužinú (21 km severoseverových. od Brezna). Tým je oslobodená železničná trať Ružomberok — Poprad a po rekonštrukcii trate bude železničná doprava zase možná.

Letecká činnosť: v dôsledku zlého počasia nebola možná.

Poveternostná situácia: nízke mraky vo výške 300 — 800 m, ojedinele dážď.

SÚA Praha. S 110-5-47/147. Originál; strojopis. (Z nemčiny preložila HT.)

495

1944, október 26. Moskva. — Depeša čs. veľvyslanca Zd. Fierlingera čs. ministerstvu zahraničia v Londýne s odpoveďou na nevecnú kritiku veľvyslancových návrhov a činnosti.¹

Tajné.

Tvá 325.

1. Kratochvíl sám při své návštěvě 21. září vysvětloval, že neúspěch byl zaviněn mimo jiné též v důsledku selhání obou slovenských divizí. Viz zdejší 294.² Se sovětské strany bylo mi potvrzeno, že se skutečně počítalo s tím, že v závěrečném stadiu bojů zasáhnou též obě slovenské divize. Nemohu posoudit, zda uvedené Tebou datum je správné a pro posouzení situace rozhodující. Jak se z důvěrného sovětského pramenu dovídám, vyšší sovětské orgány nařídily vyšetření přičin neúspěchu. Šetření prý pohříchu ukázalo, že zmatek byl zaviněn těžkými chybami čs. velení. Nechci se zde o podrobnostech šířit. Soud je velmi přísný. Jinak konstatuje zpráva, že duch našeho vojska je přes těžké ztráty dobrý a že vojsko uchovalo svou bojeschopnost.

2. Navrhoval jsem, aby představitel vrchního velení Rudé armády pomohl koordinovat akci všech složek, čili jinými slovy zajistil operační koordinaci. Návrh tudiž neodporuje duchu naší smlouvy. Soudil jsem, že by nám to pomohlo překo-

¹ Pozri dokument čís. 399 z 8. 10. 1944, najmä pozn. čís. 2, kde je citovaná londýnska depeša čís. 325, na ktorú Fierlinger odpovedal.

² Gen. Kratochvíl bol veliteľom 1. čs. armádneho sboru v SSSR v dobe zahájenia karpatsko-dukeľskej operácie, ktorej sa zúčastnili jednotky sboru. Sovietske velenie mu 10. septembra 1944 odňalo velenie vzhľadom na to, že nebolo na výške úloh a nezvládlo situáciu, a zverilo velenie plk. Svobodovi. Depeša čís. 294 z 22. 9. 1944, na ktorú sa veľvyslanec odvolovala, obsahovala obsah rozhovoru Fierlingera s Kratochvílom. — Tieto otázky sa do istej miery vymykajú z úzkeho zamerania nášho sborníka a sú, zdá sa, dostatočne vysvetlené v existujúcej literatúre. Preto tiež nepublikujeme Píkove depeše do Londýna zo septembra 1944, ktoré obsahujú situáčne zprávy o bojovej činnosti 1. čs. armádneho sboru.

nat různé obtíže a že by to především umožnilo vydatnější pomoc se strany Sovětů.³ Odesílaje svůj návrh ukázal jsem kabel Píkovi, který souhlasil nebo alespoň zdál se souhlasiti.

Soudím, že věc měla být realizována hned z počátku, jakmile fronta na Slovensku se vytvořila.

Osud bojujícího Slovenska leží mi na srdci a z prvého dne nepřestávám usilovat o všeestrannou pomoc sovětskou. Presidentovi a vládě přísluší samozřejmě můj návrh akceptovati, pozměnit nebo odmítouti, avšak ujišťuji Tě, že briskní a urážlivý tón Tvé depeše je zcela zbytečný.

3. Němec hlásí telefonicky ze Lvova, že je na cestě do Chustu. Laušman zůstal v Banské Bystrici. Drtina a Uhliš hodlají přiletět sem ze Lvova, aby pak pokračovali v cestě do Londýna.

Fierlinger.

AMZV Praha. Depeše došlé, 1944, čís. 2550 (Mos. 371). Záznam dešifrovanej došlej depeše (d. 27. 10. 1944). Strojopisný pripis. — Zd. Fierlinger, „Ve službách ČSR“, II, Praha 1948, s. 359—360.

496

1944, október 26. Londýn. — Depeša hlavného veliteľa gen. S. Ingra náčelníkovi čs. vojenskej misie v SSSR gen. H. Píkovi s informáciami o novej naliehavej žiadosti o sovietsku pomoc pre Slovensko.

Tajné!

President prostřednictvím sovětského velvyslance v Londýně obrátil se na maršála Stalina se žádostí o rychlou a účinnou pomoc pro naše vojska na Slovensku.

Zasílám Vám na vědomí podstatné části argumentace, již bylo použito, abyste byl při event. rozhovorech informován:

Strategický význam území středního Slovenska drženého a hájeného čs. vojsky spočívá v tom, že jím procházejí dvě důležité komunikační tepny vedoucí z východního Slovenska k západu. Severní trať Košice—Poprad—Žilina—Bohumín je čs. vojsky přerušena v prostoru Kráľ. Lehota a ovládána v délce asi 80 km ze severních svahů Nízkých Tater. Druhá trať Košice—Margecany—Červená Skala—Brezno—B. Bystrica—Bratislava vede údolím hor. Hronu a prochází středem hájeného území. Důležitost a potřeba obou těchto železničních tepen pro něm. velení roste úměrně s postupem sovětské armády přes Dukelský průsmyk i madarskou nižinou, kde trať Čop—Miškolc—Budapešť se dostává už do bezprostřední blízkosti fronty. Proto je zcela přirozený zájem německého velení uvolnit a získat pro sebe obě zhora zmíněné tratě, neboť jejich zablokování čs. vojsky na středním Slovensku vyvolává těžkou operativní situaci něm. armád tisněných jak na východním Slovensku, tak v povodí horní Tisy. Není ovšem též vyloučeno, že hornatý prostor středního Slovenska byl německým velením zahrnut do předvídané obranné pozice, která by měla zdržet sovětské proniknutí do údolí Váhu, jehož ovládnutí by mělo velký vliv na situaci německých vojsk severně Karpat (prostor krakovský) a znesnadnilo by obranu Vídňě.

³ K této otázce vidí dalej dokument čís. 506 z 28. 10. 1944.